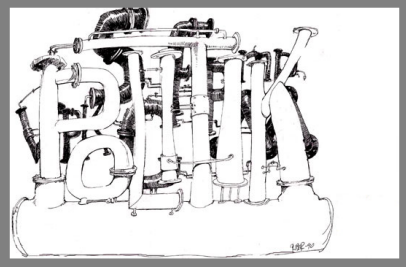

Politik İllüzyondan Uyanış

İçeriği Yazan: [Burhan İŞCAN](#) [1] Zaman: Pzt, 10/06/2013 - 07:46

Yazar: BURHAN İŞCAN

Yazının Yazıldığı Tarih: 08.06.2013

“DİKTATÖR” YAPAN VAZİYETTEN VAZİFE ÇIKARANLARIN POLİTİKA SİSTEMİ

Taraf olmayan bertaraf olmaz. Hattı zatında iki taraf vardır insan için. Hak ve batıl tarafı. Bu gün toplumumuzun en büyük sorunu kutuplaşmadır ve bunu yok edecek devlet politikamız yoktur.

Yanlış, asla başka bir yanlışla telafi olunmaz.

Bu gün hemen herkes AKP iktidarının son bulmasını canı gönülden istemektedir. Sorun onlar gidince kimlerin geleceği endişesidir. Bu endişe ehven-i şer e razı olmayı, yetmez ama evet anlayışında tecavüzden zevk almayı zorunlu kılmaktadır.

Taksim Gezi Parkı Protesto Eylemleri ve ardından yurt dışından gelen başbakanın karşılanışında yaşanan, vaziyetten vazife çıkaranlara karşı tepki protestoları işte bu durumu göstermektedir.

Siyonist Kapitalist Emperyalist Dünya Düzeni'nin ülkemizdeki uzantısı; seçkinler iktidarı oluşturacak yanlış parlamenter sistemi, bu sistemi ayakta tutan yerli yerleşikleri oluşturan sınıfsal tabakalaşmayı, sınıfsal tabakalaşma Aristokrat Harbiyeliler ve ruhbanları, bunlarda çarpık laiklik ve kapitalist din anlayışlarını oluşturmuştur.

Bu oluşum kozmopolit ideolojide barışıklıkta refah oluşturacak ve ülkeyi düştüğü bağımlı yarı müstemlekelikten kurtaracak devlet politikası oluşturmanın önünü kesmektedir. Sınıfsal tabakalaşma güçlüler hukuku ile başlayan devlete güvensizlikte; toplum çözülmesini ve parçalanmayı zorunlu kılmaktadır.

“Devlet Politikası” oluşturacak kamusal kurumumuz yoktur. Bu boşluğu yasama organı olarak bildiğimiz TBMM dolduramamaktadır. Çünkü TBMM de politika değil, politikaları ayakta tutacak yasalar üretilmektedir. Bu durumda da devlet politikasının yerini parti politikaları almaktadır ki bu durumda; parti politikalarının dahi uygulanması imkansız olmaktadır.

İşte facia bu anda başlamaktadır.

Ülkemizdeki partilerin hemen pek çoğunun gerçekçi, ayağı yere basan politikası yoktur. Var olduğunu düşünsek bile bahsettiğim sistem onları iktidara getirdiğinde kendi politikasını uygulamaya zorlamaktadır.

Devlete güvensizlikle, üçüncü seçenek olan müstemlekelğe rıza gösterecek mecburiyeti oluşturacak güçlülerin hukukunu oluşturan bu politikaya yolsuzluk ekonomisi politikaları diyoruz. Ülkemizde seçkinler iktidarı oluşturacak bütün partilerin yani iktidar seçkinlerinin ortak politikası bu dayatma politikadır.

Dayatma politika, “Borca Dayalı Para Sistemi (BDPS)” ve Karşılıksız Rezerv(para basma) Sistemi (KRS) sistemlerinin oluşturduğu “borç tuzağı” sayesinde. Ülkemiz Marshall Yardımını kabul edip NATO ’ya dahil olduğundan bu yana bu dayatma politikalarla yönetilen yarı müstemleke ülke durumundadır. Yani BDPS sisteminin oluşturduğu borç tuzağı ile oluşan ekonomik bağımlılık buna mecbur bırakmaktadır. Öte yandan da yasama organı tarafından da; dayatmacıların dayatmalarını suçlu ezikliğinde mecburen kabullenen suçlular toplumu yani sistem mağdurluğunu oluşturan güçlülerin butlan hukuku oluşturulmaktadır.

Çözüm üretemeyen sorunu bilmiyor demektir.

Sorun, devlet politikası oluşturup uygulatmayan sistem sorunudur.

Bu sorun sistem içinde kalarak ve sistemin unsurları desteğinde çözülemez.

Sistemin mutlaka değiştirilmesi gerekir. Bunun içinde partizanlık ezberi başta olmak üzere tüm ezberlerden vazgeçilmesi gerekir.

Çözüm; içinde devlet politikası oluşturacak kurumsal organ Senato da olan, çift meclisli yarı doğrudan hükümet yönetim şekli sistemidir. (Aşağıdaki linkten bakınız)

<http://arastirmaci-burhaniscan.blogspot.com/2012/10/faiz-girdi-aramiza.html> [2]

Her kes bekledi ki, başbakan yurt dışından geldiğinde büyük bir tepki ile karşılaşacak. Bu olmadığı gibi beklenenin aksine büyük bir destekçi gurubun karşılamasına muhatap kaldı.

Bunun sebebi vaziyetten vazife çıkaran partizanlık anlayışıdır.

Yani Gezi Park Eylemlerini destekleyen muhalefet partilerine olan tepkidir.

TBMM içindeki hiçbir partinin diğerinden en ufak bir farkı yoktur.

Hemen hepsi iktidar partisi gitsin, sıra bize gelsin de az da biz yolumuzu bulalım, deniz olan devlet malını yiyen domuzlar olalım anlayışında vaziyetten vazife çıkarma politikasıdır.

Bu anlayışta iktidarın her eylemine karşı çıkılmakta, yanlışları sergilenmekte fakat her ne hikmetse doğru çözümler kamu efkar ve vicdanına sunulmamaktadır.

Halk politikacıların bu kısır politikaları sebebiyle düştüğü endişelerden dolayı çoğu zaman askerden medet ummuş; Askerin aristokrat tavrının oluşturduğu diktatörlük yüzünden sisteme katlanmaya mecbur olmuştur .

Demokrasilerde çareler tükenir mi?

Taksim Gezi Park Tepki Eylemleri göstermiştir ki halk artık bu düzeni istemiyor,

Başbakanı karşılayanların eylemleri de göstermiştir ki; halk AKP gitsin sıra bize gelsin anlayışını da istemiyor.

Gezi Park Eylemlerine leke süren de işte bu anlayıştır.

Yani muhalefet partilerinin parti mensuplarının eylemcilerin yanında eylemleri desteklemesidir.

Bunun adına vaziyetten vazife çıkarma denir.

İşte halk; bu vaziyeti ortaya koyan ve şimdide vaziyetten vazife çıkarmaya kalkan bu güruha tepkilidir.

AKP nin dayatmacıların politikalarını ve kendi çakma politikalarını hayata geçirmesi için bu partilerin desteğine ihtiyacı hiç yok. AKP nin ve başbakanın tek ihtiyacı TBMM nin çalışıyor olması ve yasa

çıkarmaya fırsat oluşturmaktadır.

Bu durumuyla çoktan meşruluğunu yitirmiş olan TBMM içinde partilerin; milletin egemenliği için irade ortaya koyamadığı ve bu yüzden onların da meşruluğunu yitirdiği bir gerçektir.

Muhalefette bulunanlar, bu durumda sine-i millete gitmek yerine; iktidardakiler bir gün yanlış yapıp gidecek sıra bize de gelecek ve bizde yiyeceğimiz anlayışında afortta bekleyip sıra beklerken; durumdan endişelenenlerin ehven-i şer seçimi dolayısıyla AKP yi rakipsiz tek parti yapmasına, hemde ülkeyi kaosa sürükleyip üçüncü seçenek olan müstemlekeliğe zorlamasına sebep olmaktadır.

Başbakanı karşılayanların; “seni yedirtmeyeceğiz” sloganı ile gösterdikleri tepki işte bu güruha tepkidir.

Yani avantadan lavantayı kapacak olanlara karşı tepkidir.

Yani gelenin gideni aratacağı endişesinin dışı vurumudur.

Yani onlar geleceğine sen dur deme tepkisidir, kutuplaşma süreceksa biz buradayız tepkisidir.

Bu gün toplumumuzun en büyük sorunu kutuplaşmadır ve bunu yok edecek devlet politikamız yoktur.

Bana göre bu tepki sadece mevcut duruma göre doğrudur.

Demem o ki ne bu durumu yaşamaya ve yaşatmaya, ne seçkinler iktidarına mecbur olmaya gerek yoktur.

Çözüm yukarıda bahsettiğim sistemle halk iktidarı kurmayı oluşturmaktır.

Partiler demokrasinin olmazsa olmazıdır evet.

Ancak bir olmazsa olmaz daha vardır ki, o da; vatandaşın kendine uygulattırılacak olan politikaları yargılama ve siyasete birebir katılma olgusudur.

Bu olgu olmazsa işleyen demokrasi, demokrasi değil; teokrasidir.

Vatandaş seçmen siyasilere rakip olmazsa, layık olduğu şekilde yönetilir.

Taksim Gezi Park eylemleri, teokrasiye ve diktatörlüğe geçit vermemek için desteklenmelidir.

Ve bu eylemler halk iktidarı oluşturma bilincinde olmalı, halk iktidarı oluşturmaya öncülük etmelidir.

Bu yüzden eylemi destekleyenlere, amaçlarına da çok dikkat edilmelidir.

Bu da göstermektedir ki eylemlerin; kutuplaşma ile taraflara ayrılmış toplumu bütünleyici anlayışta plana programa, lidere, amaçlarını belirtecek, sahiplenecek komiteye ve sözcülere ihtiyacı vardır. Yani eylemin; bağımsız olduğunu, işleyen siyasi politika ve politikacılar karşı tepki eylemi olduğunu kamu eftar ve vicdanına dikte edecek sivil toplum örgütü niteliğinde kurumsallaşmaya ihtiyacı vardır.

Mevcut muhalefet partilerinin vaziyetten vazife çıkararak eylemi desteklemesi; eylemin ruhuna şaibe ve leke sürmüştür.

Eylemcilerin bu güruhlara tepki göstererek bu eylemdeki amaçlarını anlatmaları gerekir.

Aksi takdirde her siyasi eylem karşısında yine bir siyasi eylemi bulur.

Başbakanı karşılayanların ortaya koyduğu ve başbakanın daha önce işaret ettiği işte bu oluşumdur

Yani eylem başbakanı ve partisini iktidardan edip sırada bekleyen yiyicileri iktidar yapmak anlamında olmamalıdır.

Etki tepki meselesi yani.

Gelen gideni hep aratmıştır.

Siyonist Kapitalist Emperyalist Sistemde zaten başka türlü sonuç beklemek de nafiledir.

Hem bilirsiniz koyunun olmadığı yerde keçiye hep aptıraman çelebi derler.

Burhan İŞCAN

burhan.iscan@politikadergisi.com [3]

Yorumlar

- [İç Siyasa](#) [4]
- [Toplumsal](#) [5]

Kaynak URL (04/05/2024 - 02:41 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/okur-makale/politik-illuzyondan-uyanis>

Bağlantılar:

[1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/burhan-iscan>

[2] <http://arastirmaci-burhaniscan.blogspot.com/2012/10/faiz-girdi-aramiza.html>

[3] <mailto:iletisim@politikadergisi.com>

[4] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>

[5] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>